

[Steen Folke]

men der har jo været andre varianter af, hvordan EF-Parlamentets rolle skulle styrkes. Her er jeg stadig ikke helt klar over, om regeringen vil gå imod de forskellige andre varianter, der har været tale om, og som på den ene og den anden måde skulle give EF-Parlamentet en større rolle i forbindelse med beslutningsprocessen. Det ville jeg i og for sig gerne have præciseret.

Om spørgsmålet om det kulturpolitiske eller kulturelle samarbejde sagde ministeren: hvem der kunne have noget imod en erklæring om, at der sådan i al almindelighed skulle fremmes et kulturelt mellemstatsligt samarbejde. Nej såmænd, det tror jeg ikke engang jeg ville have noget imod, hvis det bare var sådan i al almindelighed, men dels er det jo altså inden for rammerne af en EF-akt, dels vil jeg gerne spørge ministeren, om det virkelig er alt det, der står. Er det noget, der minder om den ordrette tekst i denne akt, eller er det blot en henvisning til, at man vil fremme et mellemstatsligt samarbejde på det kulturelle område? Hvis det kun er det, der står, vil jeg gerne have det bekræftet.

Jeg vil ikke sige, jeg undrer mig, men jeg synes, det er kedeligt, at såvel socialdemokratiet som det radikale venstre ikke ønsker at stemme for den dagsorden, som forespørgerne har fremsat. For det radikale venstres vedkommende siger hr. Niels Helveg Petersen, at denne dagsorden i og for sig ikke er i modstrid med det radikale venstres holdning eller politik. Nej, ikke hvis den politik skulle stå til troende; altså hvis det radikale venstre for en gangs skyld skulle arbejde og i praksis stemme for den politik, de selv har fremlagt, var det helt oplagt, at det radikale venstre måtte stemme for denne dagsorden, for man har i hvert fald prøvet at bilde vælgerne ind, at det, der står i den, var det radikale venstres politik på dette område. Nu kommer der så en søforklaring om, at selv om det altså i og for sig ikke er i modstrid med det radikales politik, vil man alligevel ikke stemme for den dagsorden, men for en uspecificeret dagsorden, der udtrykker almindelig tillid til den tidligere og den nuværende regerings holdning til Genscher-Colombo-planen.

Jeg må også sige til hr. Ivar Nørgaard, at jeg synes, det er kedeligt, at socialdemokratiet ikke kan stemme for en dagsorden med dette indhold. Jeg mener også, at det burde

være socialdemokratisk markedspolitik, og jeg synes også, at hr. Ivar Nørgaards indlæg i anden omgang var en bortforklaring. Han sagde, det ikke var en rimelig fornuftig måde at behandle planen på, og prøvede at forklare, at selv om socialdemokratiet finder, at den slags planer er tidsspilde, synes man alligevel, at det er bedre at gå ind og forhandle om dem. Han mente endog, at andre lande bedre ville kunne forstå, hvad man i Danmark mener om sådanne planer, hvis man går ind i nogle forhandlinger om forskellige detaljer i planen.

Jeg er sikker på, at hvis der fra Danmarks side havde været en klar afvisning af Genscher-Colombo-planen, eventuelt et klart nedlagt veto imod denne plans videre behandling, ville det i høj grad være noget, som de andre lande ville kunne forstå. Så ville de i hvert fald ikke være i tvivl om, hvad man i Danmark mente om den slags planer; så havde det ærlig talt været logisk også at stemme for den dagsorden, som forespørgerne har fremsat.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Ligesom hr. Steen Folke har også jeg svært ved at forstå, at socialdemokratiet og det radikale venstre ikke kan stemme for vort forslag til motiveret dagsorden. Efter alt det, vi har hørt i dag om de to partiers holdning til Genscher-Colombo-planen, skulle der intet være i vejen for, at de kunne stemme for vort dagsordensforslag. De siger, at det er en upraktisk måde at løse dette problem på. Det er bedre at gå ind i forhandlingerne og så ligesom tage gassen ud af ballonen på den måde.

Jeg vil godt endnu en gang henlede opmærksomheden på hr. Glistrups begrundelse for ikke at ville stemme for vores dagsordensforslag. Hr. Glistrup sagde nemlig, at han kunne ikke stemme for dagsordensforslaget, fordi vi herved fraskrev os muligheden for at kunne handle med Genscher-Colombo-planen. Hvis vi tog helt klart afstand fra planen, var der ikke mulighed for, at vi kunne give den som en del i en byttehandel, hvor vi kunne få andre ting fra EF.

Nu er hr. Glistrup jo desværre ikke en helt uvæsentlig person, når man ser på den nuværende regerings parlamentariske grundlag.